

Προφέν, πίστη γεγένται; πότεροις γενοῖς; Διον. Α Quibus utitur Repub. viris? num bonis?
πόθεν;
ΒΑ. At unde? pessime odit. Εσ. at graudes
Μισεῖ κάκια. Αι. τοῖς πονηροῖς δὲ οὐδέται;
δι. Οὐ δῆτ' εἰπεῖν γ', αλλὰ γεγένται τοῖς βίαιοις.
Αι. Πᾶς οὐδὲ πεισθεῖται τῶν πόλεων,
Η μητέ χλαμύνα, μήτε σισύφα ξυμφέρει.
Δι. Εἴπειν γένεται δι', εἰπερ ἀναδύσος πάλιν.
Αι. Εκεῖ φράσαμεν αὖτοις δὲ τὸ βέλοιμα.
Δι. Μὴ δῆτα σύγ', αλλ' εἰπέντοις αἵρεται.
Αι. Τινὶ γένεται τοῖς νομίσωσι τὰ τῷ πολεμίων
Εἶναι σφετέραν, πιὸ δὲ σφετέραν τῷ πολεμίων,
Πόθεν δὲ τὰς ναῖς, δημοσίαν δὲ τὸν πόρον.
Δι. Εὖ, πλεύ γ' ὁ δικαστὴς ἀντὰ κατέπινδον μόνος.
Πλά. Κείνοις αὖτοις; Δι. αὕτη σφῶν πεῖσις θύμοις
ταῖς,
Αἰρήσαμεν δὲ, διπέρην τοῦ θυμοῦ δέλει.
Εὐ. Μεμνημένος τοῦ θυμοῦ, δέξασθαις,
Η μητέ απάξειν μὲν οἴκαδε, αἴρειν τοὺς φίλους.
Διον. Ηγλαῦτον διμάρμον, Αἰχύλον δὲ αἴρησαι.
Εὐ. Τι δέσμονας ὡμαρώσεται αὐτοῖς πόρων; Δι.
ἐχώς;
Εὐ. Κενανικῶν αἰχύλον, πιὸ γένος;
Εὐ. Αἰχύλον ἔργον μὲν ἐργασάμενος τελεό-
τεις.
Δι. Τί δὲ αἰχέρην, λιμνὴ τοῖς θεωρίοις δοκεῖ;
Εὐ. Ωχέτλιε, θεούσι με δὲ τετυπεότα;
Δι. Γίγοισθεν, εἰ τὸ ζεῦ μέρος κατθανεῖν,
Τὸ στρεῖν δὲ στρεῖν, καὶ τὸ καθεύδειν καθέσθεν;
Πλά. Χωρεῖτε Σίνειν ὡς Διόνυσος εἰσω. Δι. τί δαΐς;
Πλά. Ιναξενίστω σφῶν, θερίν γ' αἴπελθεῖν. Δι. εὖ
λέγετε
Νὴ τὸν δι'. δὲ γένος αὐθομαγετεύματο.

A Quibus utitur Repub. viris? num bonis?
ΒΑ. At unde? pessime odit. Εσ. at graudes
malis?
ΒΑ. Minime, sed illis ad vim faciem ad utitur.
Εσ. Quomodo igitur talem urbem seruet quispiam?
Cui neque Lana, neq; sagalum recte congruit?
ΒΑ. Queso reperi aliquid, an emergat deinde.
Β Εσ. Illuc memorem, hic non est integrum prolo-
qui:
ΒΑ. Minime, sed hic dimitte, quae censes bona.
Εσ. Quando hostiū terrā habituri sunt pro sua:
Suam p. o hostili: naues, pro recta via:
Viam terrestrem pro re dubia & perdita.
ΒΑ. Bene, nisi quod ea index solus deuorat.
Πλ. Feras sententiam. ΒΑ. hanc relinquam
vos penes.

C Ego enim eligam, quicunq; animo aridet meo.
Εν. Memor igitur esto Deorum, quos iuraueras:
Hinc abductum me domum: elige me tibi.
ΒΑ. Lingua mea iurauit: ego mihi eligam Α-
schylum. { B.A. egō?
Εν. Scelestissime hominum, quid nam fecisti?
Victorem iudico Αeschylum esse, quippeni?
D Εν. Turpissem me aduersus egisti aspicia?
ΒΑ. Curturpe, si secus spectator indicet?
Εν. O scelus, an despicies etiam me mortuum?
ΒΑ. Ecquis sit, anne vivere nostrum sit mori:
Spirare, sit caenare: dormire sit ouis
Vellus? Πλ. agè, ite intro, Dionysē. ΒΑ. quam-
obrem? cedo.
Πλ. Ut excipiam vos hospitio meo, antequam
Abeatis. ΒΑ. benē mones: ego non agrēfero.

E νέων. Πόρον δὲ τὰς ναῖς.] Εἴποκτη πλοπεικλέές γνώ-
μιλος ἐκέλευσεν Αθηναῖοις, ἐμβαλόντων λακεδαιμο-
νιων εἰς τὸ Αττικὸν, μη ἐπειένται, ἀλλ' ἐσω τείχες μείζου.
αὐτοῖς δὲ δέξασθαι τοις πολεμοῖς την τηλανικήν. Τον οὐκ εἴ-
γενος πόρον, δημοσίαν ιγνεῖθε. τὸ δέξασθαι τοις πολεμοῖς την π-
γενεῖθε πόρον. δέξασθαι μηδέ πόρον ιγνεῖθε, ζημιά-
των, τὸ ναῖς ως πλεισταί ζησεν. τὸν δὲ ἀλλον πόρον, δις εἴ-
γενος γῆς, τοις πολεμοῖς τοις πολεμοῖς την πατέειν. δέξασθαι, δι-
κιασταὶ, δικαιοσταὶ, συμβελεύειν οιων πάγεν τὸν
τάτοις γνομόδιων διπάντω, τάξεναστον αὔρασθαι. πόρος
τελτείνει τὸν εὔνοειν, διτοιπιφερόμενον αὐλόνθεν. φοιτη-
γό διόνυσος. πλεύ γ' ὁ δικαστὸς αὐτοῖς καταπίνει μόνος]
ως πολλῶν οὗτων διπάνωμένων εἰς τὸν δικαστικὸν
μισθόν. τέτοιος παρέπαστον εἴπειν. νοεῖ δέ μηδὲ τὸ
φανόρθιον τελεῖγε μόνος δικαίων οὐδὲν τὸν τελεῖ-
λαμβάνων καὶ δοτεῖ ξεχομα. τέτοιος παρέπαστον εἴπειν Α-
θηναῖοις ἐμφανίσασθαι δικορρεψάντων οὐδὲν πολλοὺς
πολεμοῖς δικαίων τοῦτον τὸν τελεῖν αὖτις τοὺς πλού-
των λέγειν αὐτοῖς. τέτοιος παρέπαστον εἴπειν Α-
θηναῖοις δικαίων τοῦτον τὸν τελεῖν αὖτις τοὺς πλού-
των λέγειν αὐτοῖς. τέτοιος παρέπαστον εἴπειν Α-
θηναῖοις δικαίων τοῦτον τὸν τελεῖν αὖτις τοὺς πλού-
των λέγειν αὐτοῖς. τέτοιος παρέπαστον εἴπειν Α-
θηναῖοις δικαίων τοῦτον τὸν τελεῖν αὖτις τοὺς πλού-
των λέγειν αὐτοῖς. τέτοιος παρέπαστον εἴπειν Α-